

Warszawa, dnia 7 czerwca 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 879/21

- 1.
- 2. WYROK**
- 2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
- 3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**
- 4. Przewodniczący: SSR del. Izabela Kościarz - Depta**
- 5.
- 6. protokolant: protokolant sądowy Paulina Smoderek**
- 7. przy udziale prokuratora Anety Ostromeckiej**
- 8. po rozpoznaniu dnia 24 maja 2022 r.**
- 9. sprawy B. P. (1), córki K. i A., ur. (...) w P.**
- 10. oskarżonej o przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk**
- 11. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej**
- 12. od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie**
- 13. z dnia 20 maja 2021 r. sygn. akt V K 42/18**
- I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oskarżoną B. P. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu;**
- II. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;**
- III. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wołominie na rzecz adw. K. C. kwotę 619,92 złotych obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu oskarżonej w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.**

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 879/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZEŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 20 maja 2021 roku, sygn. akt V K 42/18	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel pośilkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	B. P. (1)	Sytuacja majątkowa oskarżonej	Informacja e - (...)	k. 346
2.1.1.2.	B. P. (1)	Niekaralność oskarżonej	Aktualna karta karna	k. 347
2.1.1.3.	B. P. (1)	Rozwiązanie przez rozwód związku małżeńskiego zawartego pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzonym z winy obojga małżonków.	Odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 24 września 2020 roku, sygn. akt III C 1423/16 wraz z uzasadnieniem oraz odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 czerwca 2021 roku, sygn. akt VI ACa 1005/20, wraz z uzasadnieniem.	k. 355 - 379
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.		
2.1.1.2	Aktualna karta karna	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.		

2.1.1.3	Odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 24 września 2020 roku, sygn. akt III C 1423/16 wraz z uzasadnieniem oraz odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 czerwca 2021 roku, sygn. akt VI ACa 1005/20, wraz z uzasadnieniem.	Załączone dokumenty sporządzone zostały przez państwowe organy sądowe. Brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności oraz autentyczności.	
1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. <i>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>			
Lp.	Zarzut		

<p>3.1.</p>	<p>1) Naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez niewzięcie pod uwagę części materiału dowodowego wskazującego na niewinność oskarżonej, co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych, a w konsekwencji do skazania;</p> <p>2) Naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art.2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonej w postaci przyjęcia, że wypowiadała ona groźby, pomimo że były to tylko relacje osób, które zasłyszały to od innych osób, co doprowadziło do skazania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia doprowadziła do zmiany wyroku Sądu I instancji i uniewinnienia oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu. Zaznaczyć należy jednakże, że w ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy w prawidłowy sposób ustalił stan faktyczny przedmiotowej sprawy, dotyczący charakteru relacji panującej pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzonym oraz wypowiedzi B. P. (1), które to wypowiedzi zostały jednakże błędnie zakwalifikowane jako realizujące znamiona czynu zabronionego z art. 190 § 1 k.k.</p> <p>W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że, wbrew twierdzeniom apelującego, Sąd I instancji w prawidłowy sposób ocenił zeznania świadków A. O., R. O. oraz L. O.. Słusznie Sąd</p>		

Rejonowy uznał, że dyspozycje ww. osób są wiarygodne, aczkolwiek mające znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy wyłącznie w zakresie istnienia konfliktu pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzonym, jednocześnie nie przyjmując zaprezentowanej przez A. O. oraz R. O. wersji wydarzeń, zgodnie z którą jedyną osobą odpowiedzialną za ów konflikt jest P. P.. Zaznaczyć należy ponadto, że w ocenie Sądu Okręgowego przyznanie waloru wiarygodności przez Sąd I instancji zeznaniom świadków A. S., M. P., R. C., J. W., W. K. oraz M. W. również było prawidłowe. Podnoszony przez skarżącego fakt, że część z ww. osób nie było bezpośrednimi świadkami inkryminowanych zachowań oskarżonej, a jedynie dowiedzieli się o istotnych dla ustalenia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy okolicznościach od pozostałych świadków, nie

odbiera zdaniem Sądu II instancji owym zeznaniom waloru wiarygodności, zwłaszcza że są one logiczne oraz spójne, a także w pełni korespondują z dyspozycjami świadków bezpośrednich. Zeznania członków rodziny oskarżonej, skupiające się na nieodpowiednim zachowaniu P. P., w połączeniu z zeznaniami znajomych pokrzywdzonego, opisującymi niewłaściwe zachowanie B. P. (1), tworzą razem konsekwentną całość. Przedstawiając stosunki panujące pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzonym z dwóch przeciwległych punktów widzenia, zarysowują wspólnie kompletny i wiarygodny obraz relacji panujących pomiędzy małżonkami, w której to relacji obie strony zachowywały się wobec siebie nagannie. Zauważyć należy, że powyższa konstatacja w pełni koresponduje z wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego

Warszawa - Praga
w Warszawie z
dnia 24 września
2020 roku, sygn.
akt III C 1423/16,
którego rozważania
znalazły następnie
potwierdzenie w
wyroku Sądu
Apelacyjnego w
Warszawie z dnia
2 czerwca 2021
roku, sygn. akt
VI ACa 1005/20.
Sąd Okręgowy w
przytoczonym
orzeczeniu rozwiązał
bowiem przez
rozwód związek
małżeński zawarty
pomiędzy P. P. a
B. P. (1) z winy
obojga małżonków,
stwierdzając, że
rozkład pożycia
między nimi jest
efektem
niewłaściwego
postępowania obu
stron. Wobec
przedstawionych
okoliczności
stwierdzić trzeba
zatem, że wbrew
twierdzeniom
skarżącego, Sąd I
instancji dokonał
właściwej i
całościowej oceny
materiału
dowodowego oraz
prawidłowo ustalił
charakter relacji
panujących
pomiędzy oskarżoną
a pokrzywdzonym.
Przede wszystkim,
w świetle owych
okoliczności, jako
wyłącznie

głosłowna polemika jawią się twierdzenia skarżącego, jakoby jedyną osobą postępującą wobec współmałżonka nagannie był wyłącznie pokrzywdzony. W ocenie Sądu Odwoławczego skala zachowań negatywnych ze strony pokrzywdzonego wobec oskarżonej była większa i to one często powodowały wzrost emocji i podejmowanie, niezgodnych z przyjętymi normami społecznymi, działań przez B. P. (1). Nie było tak jednak zawsze i w zachowaniu oskarżonej również należy dostrzec elementy negatywne, które miały bezpośredni wpływ na kształtowanie się wzajemnych relacji między małżonkami.

Jak wskazano powyżej, zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji słusznie przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadków, z których wynika, że B. P. (1) istotnie dopuściła się wypowiedzi, które były negatywne

<p>i dla osoby, która je usłyszała mogły zabrzmieć jako groźby. Wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego nakazują przy tym uznać zaproponowaną przez skarżącego interpretację słów oskarżonej za w pełni bezzasadną. Przede wszystkim, uwzględniając kontekst wypowiedzi podsądnej, nie może budzić żadnych wątpliwości, że w jej stwierdzeniu, iż pokrzywdzony "musi uważać jak jeździ przez las", zdecydowanie nie chodziło o troskę B. P. (2) o męża, jak to próbuje wykazać obrona.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił B. P.</p>		

(1) od popełnienia zarzucanego jej czynu z przyczyn omówionych w podpunkcie 3.2. niniejszego uzasadnienia.				
Lp.	Zarzut			
3.2.	<p>Naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 5 § 2 k.p.k., poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonej, w postaci przyjęcia, że pokrzywdzony obawiał się spełnienia gróźb, w sytuacji gdy z zeznań świadków i z zachowania się pokrzywdzonego w czasie objętym aktem oskarżenia oraz na sali sądowej wynika, że w żaden sposób nie obawia się on oskarżonej. Naruszenie to doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych, mających wpływ na wynik sprawy, co w konsekwencji doprowadziło do skazania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za				

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji, pomimo że w prawidłowy sposób ustalił, jakich zachowań dopuściła się B. P. (1), błędnie przyjął, że zachowania te wypełniały znamiona czynu zabronionego z art. 190 § 1 k.k. Powyższy zarzut skarżącego uznać należało zatem za zasadny.</p> <p>Zauważyć należy, że Sąd Rejonowy, stwierdzając, iż podsądna dopuściła się gróźb w stosunku do pokrzywdzonego, posłużył się potocznym rozumieniem wyrazu "groźba". Definicja słownikowa nakazuje ww. termin rozumieć po prostu jako "zapowiedź niebezpieczeństwa". Jak wynika z rozważań poczynionych w podpunkcie 3.1. niniejszego uzasadnienia, wypowiedzi B. P. (1) zdecydowanie mieszczą się w semantycznych ramach pojęcia</p>		

"groźba" rozumianego w przytoczony powyżej sposób. Stwierdzić trzeba jednakże, że do realizacji znamion czynu zabronionego stypizowanego w art. 190 § 1 k.k., o popełnienie którego podsądna została oskarżona, nie jest wystarczające samo wypowiedzenie słów zawierających zapowiedź niebezpieczeństwa. Powyższy przepis, do uznania wypowiedzi za groźbę karalną, wymaga bowiem, aby owa zapowiedź niebezpieczeństwa, polegająca na popełnieniu przestępstwa na szkodę pokrzywdzonego lub jej osoby najbliższej, wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Dopiero wypełnienie przez podsądną wszystkich elementów pojęcia groźby rozumianej w przytoczony sposób pozwoliłoby uznać, że wypełniła ona znamiona czynu zabronionego z art. 190 § 1 k.k. Jak słusznie podnosi się w orzecznictwie, "przestępstwo groźby bezprawnej z art. 190 § 1

k.k. ma charakter materialny.

Skutkiem jest właśnie wywołanie po stronie ofiary uzasadnionej obawy, że wypowiedziane groźby zostaną spełnione. Brak takiego skutku powoduje, że nie zachodzi dokonanie tego

przestępstwa¹Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2021 roku, sygn. akt V KK 373/19).

Za najistotniejszą różnicę pomiędzy groźbą w rozumieniu potocznym a groźbą karalną, o której mowa w art. 190 § 1 k.k., uznać należy zatem konieczność wystąpienia w tym drugim przypadku konstytutywnego elementu

subiektywnego w postaci wzbudzenia u pokrzywdzonego obawy spełnienia niebezpieczeństwa zapowiadanego

przez sprawcę. Jak to zostało ujęte przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 maja 2019 roku, sygn. akt V KK 102/19, "istotą groźby jest bowiem oddziaływanie na psychikę drugiej osoby". Wystąpienie owej obawy po stronie

pokrzywdzonego

musi być jednocześnie w obiektywny sposób uzasadnione.

Z poczynionych powyżej rozważań wynika, że w przedmiotowej sprawie, poza ustaleniem, czy oskarżona dopuściła się w stosunku do P. P. wypowiedzi zawierających zapowiedź niebezpieczeństwa w związku z groźbą popełnienia na jego szkodę przestępstwa, niezbędne jest także wykazanie, że owe wypowiedzi wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia tego niebezpieczeństwa. Sąd Okręgowy podziela w tym miejscu stanowisko apelującego, zgodnie z którym po stronie P. P. nie wystąpiła uzasadniona obawa realizacji wypowiedzianych przez podsądną gróźb. Dobitnie świadczy o tym postawa pokrzywdzonego, który w ciągu całego okresu objętego postawionym B. P. (1) zarzutem, a zatem przez około 8 lat, pomimo przedmiotowego

zachowania oskarżonej, stale zamieszkiwał wspólnie z nią i w żaden sposób nie reagował na wypowiedane przez nią słowa. Sam Sąd I instancji zauważa, że pokrzywdzony nie sprawia wrażenia osoby, która boi się oskarżonej. P. P. jest zaradną, silną psychicznie osobą, która w relacji z B. P. (1) była stroną zdecydowanie dominującą. Ponadto, jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, pokrzywdzony stosował wobec oskarżonej przemoc fizyczną, słowną oraz ekonomiczną. Uwagę zwrócić należy także na różnice majątkowe występujące pomiędzy byłymi małżonkami. P. P. jest bowiem osobą majątną i niezależną materialnie. To oskarżona była w bardzo dużym stopniu zależna finansowo od męża. Przede wszystkim, mieszkanie, w którym byli małżonkowie wspólnie zamieszkiwali, stanowiło wyłączną

własność P. P..
Niezgodne ze
wskazaniami wiedzy
i doświadczenia
życiowego byłoby
przyjęcie, że
pokrzywdzony -
zaradny, niezależny
finansowo i
dominujący
mężczyzna - przez
8 lat pozostaje w
stałej relacji z osobą,
której wypowiedzi
wzbudzają w nim
uzasadnione obawy
wystąpienia po jego
stronie poważnego
niebezpieczeństwa,
w żaden sposób
nie reagując i nie
starając się zmienić
swojej sytuacji.
Podkreślić należy
ponadto, że
pomiędzy byłymi
małżonkami istniał
silny konflikt.
Wiedzą o
charakterze
notoryjnym jest,
że podczas sporów
małżeńskich, które
zawsze niosą ze
sobą duży ładunek
emocjonalny, paść
może wiele
nieprzyzwoitych
słów i wypowiedzi,
które powinny być
oceniane
každorazowo przez
pryzmat konkretnej
sytuacji. Oczywiście
dla przeciętnie
rozumującego
człowieka jest, że
wypowiedzi noszące
znamiona
rozumianej

potocznie groźby, które padły w związku z występowaniem ostrego konfliktu, służą raczej kanalizacji emocji wywołanych zaistniałym sporem, aniżeli wyrażają wolę podjęcia realnego działania szkodzącego drugiej stronie. Wobec tego, nawet gdyby uznać, że słowa oskarżonej wywołały u P. P. pewne obawy, to w żadnym wypadku obawy te nie były w realiach niniejszej sprawy uzasadnione. Na marginesie zwrócić należy uwagę, że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w przedmiotowej sprawie złożone zostało przez pokrzywdzonego w trakcie trwania sprawy rozwodowej, w której każda ze stron pragnęła wykazać winę współmałżonka w spowodowaniu trwałego rozkładu pożycia. Brak jakiegokolwiek reakcji ze strony P. P. przez 8 lat trwania stanu rzekomej obawy realizacji gróźb kierowanych pod jego adresem i uruchomienie aparatu ścigania

dopiero w toku trwania sprawy rozwodowej pozwala przyjąć, że zawiadomienie o przestępstwie złożone zostało przez pokrzywdzonego głównie na potrzeby zawisłego przed sądem cywilnym sporu w przedmiocie winy rozkładu pożycia małżeńskiego. Rację ma co prawda Sąd Rejonowy, że pomiędzy czasem, w którym groźby zostały wypowiedziane, a czasem, w którym uzasadniona obawa wystąpiła, może zachodzić różnica. Jednakże, biorąc pod uwagę przytoczone powyżej okoliczności, jednoznacznie stwierdzić należy, że uzasadniona obawa realizacji gróźb wypowiedzianych przez B. P. (1) nie wystąpiła u P. P. w żadnym czasie.

Poczynione powyżej rozważania wskazują, że nie doszło do realizacji przez podsądną znamion czynu zabronionego z art. 190 § 1 k.k., konstytuującego prawną definicję pojęcia "groźba".

Wszelkie wątpliwości, które zaistniały w niniejszej sprawie, w szczególności przy interpretacji wypowiedzianych przez oskarżoną słów, zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k., rozstrzygnąć należało na jej korzyść.		
Wniosek		
Uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonej uznać należało za zasadny.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		

ROZSTRZYGNIĘCIE**5.
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocyZwięźle o powodach
utrzymania w mocy**1.8. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmianyCałość wyroku Sądu
Rejonowego w
Wołominie z dnia
20 maja 2021 roku,
sygn. akt V K 42/18.Zwięźle o powodach
zmianyKontrola
instancyjna
zaskarżonego
orzeczenia wykazała,
że Sąd Rejonowy
niesłusznie uznał
B. P. (1) za
winną popełnienia
zarzucanego jej
czynu, wobec czego

należało podzielić stanowisko obrońcy oskarżonej i wydać wobec podsądnej wyrok uniewinniający.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Sąd Okręgowy kosztami procesu w sprawie obciążył Skarb Państwa. Zgodnie bowiem z art. 632 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w razie uniewinnienia oskarżonego koszty procesu ponosi w sprawach z oskarżenia publicznego - Skarb Państwa. W związku		

z tym, Sąd Okręgowy zasądził także od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wołominie na rzecz adwokata K. C. kwotę 619 złotych 92 grosze, obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT. Zgodnie bowiem z § 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, opłata za obronę przed sądem okręgowym jako drugą instancją wynosi 420 złotych, przy czym § 20 powyższego aktu prawnego dodaje, że w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, opłata ta ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. Powyższą opłatę należało następnie, zgodnie z § 4 ust. 3 ww. Rozporządzenia, podwyższyć o kwotę podatku VAT.

7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana